

[Statsministeren.]

ikke kunde komme ind til Myggebugten eller de Stationer, hvor Fangstmændene skulde landsættes, hverken før eller efter Redningen ved Kap Berlin. Samtlige Fjorde og Sunde ved disse Stationer var nemlig hele Sommeren igennem saa stærkt isfyldte, at „Buskø“ slet ingen Mulighed havde for at komme derind, hvorfor der da ogsaa var sendt et andet Skib op til Assistance, men uden at Resultatet forbedredes. Med Hensyn til den Skade, der kunde være paaført Skibet, henvistes der til, at dette efter at have udført Redningen kom ud i aabent Farvand uden Hindring af Isen.

Da Fordringen imidlertid var fremsat, og da en fortsat offentlig Diskussion i de norske Blade ikke var ønskelig, fandt jeg det rettest som Udtryk for en god Vilje herfra til venskabeligt Naboforhold at resolve, at Betalingen burde ydes i Henhold til den norske Opgørelse, uden nogen Diskussion, og det Beløb, som den lød paa, er derfor gennem Gesandtskabet i Oslo tilstillet de paagældende Fangstmænd og „Buskø“s Rederi.

Naturligvis maa det erkendes, at det var Selskabet „Nanok“, der rettelig havde en Forpligtelse, hvis en saadan gjordes gældende, men, som sagt, Evnen savnedes.

Dette Tilfælde nødvendiggør, at Selskabet for sin Del søger at organisere sin Virksomhed saaledes, at lignende Tilfælde ikke umiddelbart kan ventes i Fremtiden, og fra Grønlands Styrelse vil det blive indskærpet Selskabet, at forsvarlige Forhold maa tilvejebringes, saaledes at Ishindringer ikke i den Grad giver Valget mellem Liv og Død som i dette Tilfælde.

Sluttelig skal jeg udtale over for de forskellige Ordførere, at Ministeriet er rede til Forhandling; saaledes som det ogsaa fra anden Side er givet Udtryk om end paa besynderlig Maade, rede til Forhandling om alt, som kan tjene til Styrkelse af Produktionen og Samfundets Økonomi.

Vi finder det naturligt, at Landbruget holder sig i fjendtlig Stilling over for andre Dele af Samfundet. Der er navnlig under de nuværende Verdensforhold en Række fælles nationale Opgaver. Vi kan utvivlsomt komme igennem uden Enighed i Nationen, men det vilde i mange Henseender være en Fordel, om Samfundssindet viste sig stærkere, end det hidtil har været Tilfældet, det vilde være en Fordel, om Erhvervene i Stedet for Fjendtligheder søgte at samarbejde og at støtte hinanden under de stadig skiftende og stadig vanskelige Forhold.

Fra Regeringen bydes som før en loyal Forhandling om alle Spørgsmaal med alle, der vil Resultater ved parlamentarisk Forhandling og demokratisk Afgørelse.

Anden Næstformand (Ulrich): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne om dette Punkt paa Dagsordenen.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2161; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 83).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Hans Nielsen: Det foreliggende Forslag er i alt væsentligt enslydende med det Forslag, som Regeringen offentliggjorde forud for Valget. Det er altsaa udarbejdet af den tidligere Handelsminister, og det bærer jo ogsaa fra først til sidst Præg af dennes indgaaende Viden og Kendskab til hele Valutaordningen og er et nyt Bevis paa hans forsigtige Politik i dette store Spørgsmaal, der er af den allerstørste Vigtighed for det danske Samfund.

Der har jo været mange Skitser, kan man sige, fremme til Forandringer i Valutaordningen og Valutacentralens Administration, men den afgaaede Handelsminister har saa lidt som den nye Handelsminister indladt sig paa at benytte disse Skitser eller lytte til disse Røster, og dertil kan jeg give min fuldstændige Tilslutning, thi det er ganske sikkert, at hvis man vilde skride til større Forandringer i Valutaordningen, vilde det afstedkomme meget store Forstyrrelser for mange erhvervsdrivende baade i Handel, Industri og Haandværk og alle andre Erhverv her i Landet.

Det foreliggende Lovforslag har altsaa været til en Slags Førstebehandling hos Vælgerne. Det har været Hovedspørgsmaalet i den Valgkamp, der blev ført, og alle Partierne og Interessegrupper har haft rig Lejlighed til at udtale sig for og imod det. I saa Henseende har det heller ikke manglet paa Umage fra de forskellige Partiers Side. Jeg har hørt de mest højstemte Lovprisninger, og paa den anden Side har jeg ogsaa baade hørt og læst om de ødelæggende Virkninger, dette Forslag